

DE WAPPER

KONINKLIJKE EN VADERLANDSLIEVENDE VERENIGING VAN
OPRUSTGESTELDE OFFICIEREN VZW

Zetel: Militair Kwartier West, 2930 Brasschaat

Web-site: <http://www.kvvo0-antwerpen.be/>

E-mail: info@kvvo0-antwerpen.be

Rek Nr: 979-9971675-80

KVVOO Eeuwfeestlaan 96, 2500 Lier

Tf Schatbewaarder: 03 4801986

GSM KVVOO uitstappen, open 1 uur vóór vertrek: +32(0)471 319129

Jaargang 9 Nr 6

Agenda

Schrijf tijdig in! Betalingen die na de Laatste Betalings Datum (LBD) toekomen worden niet in aanmerking genomen. Voor de activiteiten geldt de betaling aan de schatbewaarder (Mon Van Hoof) als inschrijving. Voor de gratis activiteiten dient u zich in te schrijven bij de secretaris (Jan Vingerhoets). **Respectievelijk Tf 03 4801986 en Tf 03 4806101.**

Wanneer	Activiteit	Prijs	LBD
Din 06 Jan	Nieuwjaarsreceptie en maaltijd Hof van Reyen. Details op Blz 4. Org: Jan Vingerhoets. Tf 034806101.	46	23 Dec
Din 03 Feb	Tweemaandelijkse samenkomst en maaltijd in het Hof van Reyen. 12u. Org: Jan Vingerhoets. Tf 034806101.	23	22 Jan
Vrij 20 Feb	Bezoek aan Oudenaarde. Details op Blz 4 en 5 Org: Frans De Laet. Tf 034402891.	40	13 Feb
Verder...	18 maart: Algemene vergadering. 07 april: Tweemaandelijkse samenkomst en maaltijd.		

In dit

Nummer...

Agenda	2
Het woordje van de voorzitter	3
Toekomstige activiteiten	4
Nieuwjaarsmaaltijd	4
Uitstap naar Oudenaarde.	4
Computerhoekje	6
Mededelingen	7
Verhalen/Inzendingen van onze leden	9
Dagboek koloniaal Officier	9
Toeristisch-Recreatieve Informatie	12
Antwerpse straatnamen	12
Allerlei	15

Het woordje van de voorzitter

Beste KVVOO-ers,

Dit is de laatste Wapper van 2008; het jaar loopt stilaan op zijn einde. En dan maakt men traditioneel een balans op van de voorbije maanden...

Op één vlak is het voor KVVOO niet zo'n bijster goed jaar geweest. Sinds onze laatste Algemene Vergadering van 19 maart 2008 werden niet minder dan 15 van onze leden ten grave gedragen – een droevig record!

Gelukkig zijn er ook gebeurtenissen waarop we met wat meer vreugde mogen terugblikken.

- Er was om te beginnen de tentoonstelling van werken van KVVOO-kunstenars tijdens onze Algemene Vergadering, die heel wat lovende commentaren uitlokte.
- Voor onze bezoeken en uitstappen kunnen we nog steeds op een deugddoende belangstelling rekenen en, zoals alle jaren, waren hierbij de weergoden mét ons.
- De jaarlijkse samenkomst met onze Nederlandse vrienden van KVEO had zelfs zodanig succes dat we (te) veel leden hebben moeten uitloten!
- De grote reis naar Beieren werd georganiseerd volgens ons nieuw principe: comfortabel en niet te vermoeiend. Het deelnemersaantal bereikte misschien niet het niveau van de vorige jaren, maar zij die mee waren kunnen getuigen dat de principes geëerbiedigd werden, zonder daarbij afbreuk te doen aan de culturele waarde van de reis.
- De maaltijden in het hof van Reyen blijven succes kennen. Honderd (en meer) deelnemers zijn geen uitzondering. Het is telkens een gelegenheid om “wat bij te praten”...
- Qua interne communicatie blijft de Wapper een geapprecieerd contactblad. En sinds enkele maanden hebben we nu ook een nieuwe, uitgebreide website waar de leden alle nuttige inlichtingen in verband met onze vereniging kunnen vinden.

Ik wil hiervoor in uw aller naam de leden van de Raad van Bestuur, die de organisatie van de vele evenementen op zich nemen, bedanken voor hun inzet. Zij zullen ook in 2009 ongetwijfeld hun beste beentje voorzetten om ons programma zo interessant mogelijk te maken.

Als voorzitter, en in naam van de Raad van Bestuur, wens ik alle KVVOO-ers een fantastisch jaar 2009. Mogen we samen veel aangename momenten beleven!

John

Toekomstige activiteiten

Nieuwjaarsmaaltijd

De Nieuwjaarsmaaltijd heeft plaats in de zaal “ORANGERIE” van het “Hof van Reyen” te Boechout.

(Oude Baan 39, 2530 Boechout, 03/455.08.94).

Aperitief vanaf 12.00 uur en maaltijd te 13.00 uur.

MENU :

- Aperitief met hapjes
- Tongfilets met zalm in Chablissaus in rijstpapier.
- Witloofroomsoep.
- Opgevulde kwartel met zwezeriken met aangepaste groenteweele in Pèrigord-saus
- Poire Belle Hélène.
- Mokka & versnaperingen.

Aangepaste Kasteelwijnen.

Datum : dinsdag 06 januari 2009.

Prijs : € 46.

LBD : 23 december 2008, na deze datum worden geen inschrijvingen of annuleringen meer aanvaard.

Organisator : Jan Vingerhoets.

Uitstap naar Oudenaarde op 20 februari 2009

Oudenaarde (Frans: *Audenarde*) is een stad in de Belgische provincie Oost-Vlaanderen. De stad ligt even ten zuiden van Gent en telt ongeveer 28.800 inwoners. Eertijds was de stad in heel Europa bekend om haar wandtapijtenproductie, een nijverheid die haar bloeiperiode meemaakte in de zestiende eeuw, maar nog bleef voortduren tot in de achttiende eeuw. Vandaag wordt de stad wel eens de parel van de Vlaamse Ardennen genoemd.

Oudenaarde is gesticht aan linkeroever van de Schelde, die lange tijd de grens vormde tussen Frankrijk en het Heilige Roomse Rijk. In het jaar 1030 gelastte graaf Boudewijn IV van Vlaanderen er een burcht te bouwen. De toren van Oudenaarde (*turris Aldenardensis*) moest dienst doen als tegenhanger van de vestiging die de Duitse keizer aan de overzijde van de rivier in Ename had laten bouwen. In de dertiende eeuw werd de donjon vervangen door een groter kasteel.

Graaf Filips van de Elzas gaf de stad in 1150 een stadskeure. Langzaamaan ontstonden twee stedelijke vestingen; Oudenaarde op de linker- en Pamele op de rechteroever van de Schelde. Pas in 1558 versmolten beide stadskernen. Oudenaarde verloor zijn versterkingen na de slag bij Bouvines in 1214 en werd ingenomen door Gent in 1383.

De stad is ook de geschiedenis ingegaan als geboorteplaats van Margaretha van Parma. Keizer Karel verwekte in Oudenaarde een kind bij weversdochter Johanna van der Gheynst. Hun kind zou van 1559 tot 1567 als landvoogdes over de Nederlanden regeren.

In 1555 trad Keizer Karel af als heer der Nederlanden. Hij werd opgevolgd door zijn zoon Filips II. Onder diens terreurregime viel de Oudenaardse wandtapijtenindustrie nagenoeg stil. Dat was in die tijd de belangrijkste bron van inkomsten voor Oudenaarde en bijgevolg waren er in 1556 meer dan achtduizend werklozen in de stad. Met de komst van Alva emigreerden talloze stedelingen naar de Noordelijke Nederlanden. Die toestand duurde voort totdat Alexander Farnese de stad Oudenaarde in 1582 innam. Inmiddels was de Oudenaardse bevolking echter gehalveerd.

Uurrooster - Programma.

- 07.20 uur : Vertrek opstapplaats Mc Donalds - Mechelen (te vermelden bij betaling).
- 08.00 uur : Vertrek opstapplaats Vogelzanglaan - Antwerpen.
- 09.15 uur : Aankomst in Oudenaarde - Markt. Koffie (2) met gebak in Hotel-Restaurant De Zalm, Hoogstraat 2-4, te 9700 Oudenaarde.
- 10.00 uur : Geleid bezoek (2 gidsen) aan het stadhuis en de Sint-Walburgakerk.
- 12.00 uur : Lunch in Hotel-Restaurant De Zalm. (Kervelsoep, Ardeens gebraad met peren en bosbessen, kroketten, koffie met frangipane).
- 14.15 uur : Vertrek met de bus voor een rondleiding in de Zwalmstreek , met onderweg "mattentaart" en koffie.
- 17.15 uur : Vertrek naar Antwerpen.
- 18.30 uur : Aankomst Vogelzanglaan Antwerpen.
- 19.10 uur : Aankomst Mc Donalds Mechelen.

Deelnemers : max 49 personen (+ 1 gids).

Datum : vrijdag 20 februari 2009.

Prijs : € 40 .

Inbegrepen: bus, fooi voerder, gidsen, koffie en gebak, lunch, mattentaart en koffie.

Niet inbegrepen: persoonlijke dranken bij de lunch en bij stop voor mattentaart.

LBD : 13 februari 2009, na deze datum worden geen inschrijvingen of annuleringen meer aanvaard.

Organisatie : Frans De Laet - Lou Vranckx.

Computerhoekje

Concurrentie voor Google!?

Sinds juli van dit jaar is er een nieuwe zoekmachine beschikbaar die riskeert een grote concurrent van Google te worden. Een aantal vroegere programmeurs van Google hebben ze gemaakt en ze **Cuil** genoemd (spreek uit: *cool*). Met een database van bijna 125 miljard webpagina's claimen zij de grootste zoekmachine van de wereld te zijn. Dit is inderdaad driemaal de omvang van de Google-database! Google verwerkt wel veel websites en klasseert ze volgens "populariteit", maar indexeert niet alle pagina's ervan. Cuil werkt volgens een ander principe: onderzoek van de inhoud van de pagina's, die op relevantie worden gerangschikt. De presentatie laat een gemakkelijkere verfijning van de resultaten toe, bvb. door tabbladen die in het zoekvenster verschijnen en door de mogelijkheid die gegeven wordt om de resultaten in te delen per categorie ("explore by category").

In de voorkeuren ("preferences") kun je instellen dat "verwepelijke sites" moeten uitgefilterd worden. De resultaten worden in kolommen gegeven met voor elke titel een korte samenvatting en vaak met een afbeelding – en dat is wel even wennen. De oprichters beloven ook weinig of geen gegevens over je bezoek op te slaan en de zoekopdrachten te anonimiseren.

Voorlopig is Cuil alleen in het Engels beschikbaar, maar men werkt aan vertalingen en dit jaar nog zouden ook andere talen beschikbaar komen.

Enkele "testresultaten":

- *Antwerpen* levert ±58 miljoen hits op in Cuil en circa 25 miljoen in Google.
- *kvvo* levert 279 meestal onbruikbare hits op in Cuil. De meeste hiervan zijn zelfs (gevaarlijke) "fake"-adressen (sites die proberen een programma te installeren dat privé-informatie steelt). Hier moet zeker nog wat verbeterd worden! In Google komen er 66 meestal bruikbare hits, waaronder links naar de oude de nieuwe website, maar toch ook verwijzingen naar die "fake"-sites.
- *kvvo-antwerpen*: 4 verwijzingen naar pagina's van de nieuwe site in Cuil en 7 hits in Google (2 naar de oude site, 2 naar de nieuwe site, 2 naar de fotogalerij van de nieuwe site en 1 onbruikbaar).

Google biedt momenteel nog wel veel meer mogelijkheden. Maar rekening houdend met het feit dat Google nu al bijna 10 jaar bezig is en Cuil slechts enkele maanden, is de kans groot dat deze nieuwe zoekmachine binnen afzienbare tijd zijn plaats zal veroveren – en, wie weet, zelfs Google zal voorbijsteken... Ik heb in ieder geval in afwachting www.cuil.com al bij mijn favorieten gezet!

-0-0-0-0-0-

Deze maand wordt de bètaversie (proefversie) van het nieuwe besturingssysteem Windows 7 ter beschikking gesteld van de testers. Concreet betekent dit dat in principe ten laatste in 2010 de opvolger van Vista al in de winkels zal liggen. Ter herinnering: Vista kwam in januari 2007 op de markt.

John

Mededelingen

Necrologie

- Op 29 september overleed 1LZ b.d. Gabriël “Bib” De Loose (°1929) in het A.Z. Klina van Brasschaat. Bib was een zeer actief lid van KVVOO en was lange jaren secretaris van onze vereniging. Zeer veel leden hebben eraan gehouden om de begrafenisplechtigheid in de kerk van de H. Familie te Brasschaat bij te wonen om afscheid te nemen.
- Op 15 oktober overleed ons sympathiserend lid Ludo Zegers, een rustige en humorvolle Antwerpenaar, die vaak aan onze activiteiten deelnam. Een forse delegatie van KVVOO was aanwezig op de afscheidsplechtigheid in de aula van het crematorium van Antwerpen.
- Ons oudste aangenomen lid, mevrouw Marguerite Versteyleylen (°1914), is op 31 oktober overleden in de St. Augustinuskliniek te Wilrijk. Zij was de weduwe van FKP Res Leo Willems, die secretaris van onze vereniging is geweest (vóór Bib De Loose). Ook hier was op de begrafenisplechtigheid een delegatie van KVVOO aanwezig.

Aan de getroffen families bieden wij langs deze weg nogmaals onze oprechte deelneming aan.

Uit de andere kringen vernemen we het overlijden van:

- 09/10/08: Cdt Georges Gillotay (°1925)
- 28/09/08: LtKol b.d. Claude Lemal (°1934)

Uitloting

Ook dit jaar hebben we weer moeten overgaan tot uitloting, deze keer voor de uitstap naar Vlissingen/Middelburg, georganiseerd door KVEO. Er waren 80 plaatsen beschikbaar en 106 inschrijvingen !

Van de 26 uitgelote deelnemers hebben er nog enkelen de plaats kunnen innemen van afzeggers, wat uiteindelijk een niet-deelname betekende voor : Toine en Ghislaine Bertram – Hortense Blumberg/Mollin en Bob – Remi Boudin – Bert en Maria Braem – Boudewijn en Cécile Coopmans – Camiel en Connie Jacobs – Armand en Rose-Marie Pauwels – Jan en Andrea Sloomans – Roger en Maryse Stas – Willy en Ann Van Caelenberghe – Staf en Gaby Vanhulsel, ze zijn nu wel vrijgesteld van uitloting tot en met juni 2011.

De actuele situatie van de vrijstellingen staat op de volgende bladzijde:

VRIJGESTELD VAN UITLOTING.

TOT EN MET	UITSTAPPEN (max. 3 dagen)	REIZEN (min. 4 dagen)
Mei 2009	Liekens - Stappaerts	
Juni 2011	Bertram – Blumberg/Mollin - Boudin - Braem - Coopmans - Jacobs - Pauwels - Sloomans - Stas - Van Caelenberghe - Vanhulsel	
Augustus 2012		Pison – Schoone – Tack

Jan

Wij, BSD'ers!

Het verhaal van onze legergemeenschap op Duitse bodem (1945 – 2002).

Bij ROULARTA verscheen recentelijk een boek dat velen onder ons zou kunnen interesseren! De titel "Wij, BSD'ers" zegt al veel, maar men mag er niet foutief uit besluiten dat het werk voor niet-BSD'ers oninteressant zou zijn. Integendeel!

Jan BACKX is de schrijver die in 1949 geboren werd en het geluk gehad heeft dat hij als soldaatmilicien van de lichte 1972 zijn journalistieke job heeft kunnen voortzetten als reporter van het destijds nieuw opgerichte "Korpsjournaal".

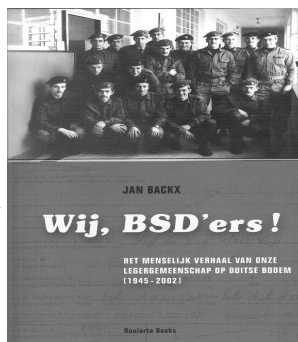
Het boek is géén roman. Het is evenmin een novelle en het zal nooit een hoogstaand sociologisch document worden. Het is, zoals de schrijver zelf zegt "*Een verhaal over mensen.*" Het telt 463 bladzijden die stuk voor stuk de moeite waard zijn om gelezen te worden.

Jan Backx heeft niet kunnen verhelen dat hij zijn werk geschreven heeft vanuit een milicienmentaliteit. "*Boeffers*" die in de ogen van de beklagenswaardige en uitgebuite dienstplichtige zinloze opdrachten bedachten of nodeloze karweien oplegden vertegenwoordigen de algemene "teneur". Terwijl anderzijds de weliswaar niet verzwegen "fratsen" opgehemeld werden als "heldendaden", om van de avontuurlijke en sterk overgewaardeerde zwelgpactijen nog maar te zwijgen.

Ik citeer van de achterflap:

"Vertrekkend van zijn eigen ervaring als soldaatmilicien trok de auteur op onderzoek. In dit boek komen de échte BSD-mensen voor de eerste keer zelf ongedwongen aan het woord. Ontdaan van hun eventuele sterren en strepen. Een tot op heden niet verteld verhaal, waarbij de filosofische aspecten van oorlog en vrede zeker niet onaangeroerd blijven. Ook een boek vol jeugdnostalgie voor iedereen. Want in de BSD vond je geen bejaarde mensen."

Mil

Verhalen/Inzendingen van onze leden

MIJN EERSTE PATROUILLE (vervolg)

Een originele hut van de Azande-stam, levend in de streek van Yakuluku.

We waren gekomen bij de ruilverkoop aan de grensstreek waarbij bijvoorbeeld peper uit Kongo en Engelse fietsen uit Soudan via een smokkelroute in- en uitgevoerd werden.

Na dit voorval verbreedde de piste, hetgeen de mars en de opmetingen bespoedigde. Wat verder werd mijn aandacht afgeleid door een sporadisch luider wordend getingel. Het deed vreemd, ietwat mysterisch aan. Zelfs de pistier deed plots onzeker en weifelde even om verder te gaan. Uiteindelijk kwam onze karavaan langs een van het savannegras vrijgemaakt pleintje. Er over verspreid verhieven zich een tiental langwerpige, met stenen bedekte heuveltjes, waarop naast enkele kalebassen en verroeste schoteltjes, op ijzeren staafjes blikjes rinkelden bij het minste briesje. Zoals ge vermoedt stonden we op een kerkhof. Het eetgerei was bestemd voor de geesten der afgestorvenen.

Er werd regelmatig maniok, rijst en ander voedsel ingeplaatst, alsook pembe (geestrijke drank). De doden leefden immers verder en dienden gunstig gestemd te blijven teneinde de nabestaanden tegen aardse onheilen te beschermen. Kortom het sedert een eeuw door de missionarissen doorgevoerd bekeringswerk scheen het primitief bijgeloof der inlanders nauwelijks beïnvloed te hebben ...een feit dat de dorpsmedicijnman steeds gelegen kwam gezien het hem van een goedkope etensbevoorrading voorzag. Ietwat onder de indruk bij het verlaten van de dodenakker voelde ik een stekende pijn aan de voet ... we waren immers reeds een 8 tal uren onderweg. Lichtjes hinkend volgde ik onze haastige gids. Omkijkend zag ik dat het merendeel der soldaten zich van hun zware bottines ontdaan hadden en me blijkbaar ongehinderd blootvoets volgden. Nog even mijmerend over de rondzwervende geesten der afgestorven Azande's werd ik naarmate we vorderden een scherper wordende prikkelende geur gewaar. Ik dacht aan bedorven vlees...aan een weggrottend kadaver, totdat de mij volgende sergeant me wees op de nabijheid van een nederzetting waar maniok gedroogd werd.

Het laatste voorval dat me van die eerste patrouille bijgebleven is vond plaats in dat maniokdorpje. Toen we er aankwamen bleek het verlaten. Slechts enkele uitgemergelde kippen, die hun gescharrel in de stofferige bodem staakten en wegrenden, wezen op enig leven. Het duurde even vooraleer van achter een hut een lange skeletachtige gebogen gestalte tevoorschijn kwam. Onder de soldaten steeg een vreemd stil gemompel op toen het eigenaardig wezen blijkbaar zonder enige vrees naar ons toe kwam gestrompeld.

Voor 't eerst was ik getuige van een vreemd natuurwonder dat hier onder de Azandé's regelmatig scheen voor te komen m.a.w. voor mij stond een 'witte' neger, een albino. Slechts door een korte pagne bedekt zag ik met enige afkeer dat zijn lichaam overal geelachtige witte vlekken vertoonde; zelfs zijn kort kroezelhaar vertoonde die onnatuurlijke kleur. Een paar verdwaasde waterige rode ogen staarden me aan. Aangedaan gaf ik hem m'n twee overgebleven van zweet door-drenkte sigaretten. Later vernam ik dat deze ongelukkige wezens slechts een zeer kort leven beschoren was gedurende hetwelke ze door hun dorpsgenoten met een zekere afschuw, angst maar ook met een zeker respect bejegend werden gezien ze over bijzondere 'machten' schenen te beschikken. De sergeant richtte zich tot de albino, waarop deze hem wees naar de verst verwijderde hut. Leunend tegen de afgeronde wand, beschermd door een laag afhangend bladeren dak, zat een ineengedoken manneke. Zijn grijze haarstoppels en dito baardje getuigden van een gevorderde leeftijd. Toen de sergeant vervolgens aan de 'tata' (vader) vroeg waar de dorpsgenoten gebleven waren, gaf hij met een trage armbeweging te kennen dat ze naar het bos gevlucht waren bij het naderen van de askari's. Even moet ik teruggedacht hebben aan het feit dat enkele decennia geleden de rekrutering, lees de opeising van karavaandragers via het dorps hoofd, in ongelukkige omstandigheden verliep, waarbij de jonge mannelijke dorpingen, al of niet begeleid door hun vrouw, uit hun dorp verwijderd werden en hun onttrekking aan dit droevig lot slechts lag in een gewaagde ont-snapping. De sergeant stelde de ouderling gerust met 'azali kala, kala!' (dat was lang geleden). 'We wensen geen dragers!' Toen ik vervolgens via m'n tolken de 'gradé' vroeg hoever BITIMA nog verwijderd was, keek het oudje met tegen de zon knipperende oogjes naar de hemel, en wees vervolgens met een trillende hand in een richting rechts van de zon. Me afvragend of de 'tata' wel degelijk de vraag begrepen had, gaf de sergeant me de verras-sende uitleg: uit de heersende zonnestand en de toekomstige, t.t.z. uit de afstand ertussen, diende ik de tijdspanne van die schijnbare zonneverplaatsing in te schatten. Kortom BITIMA bevond zich op een tweetal uren te voet.

Askari

10

Dit voorval haal ik, sprekend over de 'basenzi' graag aan, al was het maar om aan te tonen dat die mensen weliswaar in een primitieve beschaving leefden, maar toch een wijsheid bezaten die ons technologen blijft verbazen. Hun oeroude wetenschap wordt trouwens nog meermaals geïllustreerd door hun kennis van vele natuurlijke hulpmiddelen ter bestrijding van allerlei Afrikaanse kwalen en ziektes.

De laatste twee uren van de mars -de oude had het goed ingeschat- leken me een Tantaluskwelling. Steeds meer hinkend de gids achternalopend zweefde het beeld van een frisse volle fles STANOR bier me voor de geest, waarmee ik de aankomst in het huis van een blanke te BITIMA vereenzelvigde. Die gedachte hield me overeind, verminderde de pijn van mijn opgezwollen voeten, van mijn gekraakte lippen en van een kurkdroge tong. Dat ik het heb over een Tantaluskwelling meen ik te kunnen verechvaardigen door het vreselijk lot dat me in BITIMA wachtte: de blanke was op zending en zijn huis was potdicht gesloten. Adieu STANOR. Gelukkig was de ons opwachtede camion ter plaatse zodat we na amper 30, helaas toch langdurende minuten, de bivakzone in YAKULUKU bereikten. Meteen begaf ik me naar mijn antichambre, trok met moeite de bottines uit en vond in de frigo een halve fles lauw bier: de moderne techniek had er de brui aan gegeven; de ijskast werkte niet eens meer. Na het uitdrinken van het brouwsel viel ik in een onrustige slaap...opgeschrikt door valkuilen, door aanstormende olifanten, en door geesten dwarrelend tussen de potjes op het kerkhof, door de 'witte neger' enz... Met nog meer respect dacht ik de volgende dag aan STANLEY en die andere trekkers.

Terwijl ik de door het zweet doorweekte papiertjes, waarop ik mijn topografische aantekeningen na ontcijfering meende terug te vinden, op kaart bracht...en versteld was dat die grens niet scheen te beantwoorden aan die der op de vooroorlogse Engelse stafkaarten aangeduide.

Roger

Mama en papa

Ik ging wandelen met m'n 4 jaar oude dochter. Ze raapte iets op van de grond en wou het in haar mond steken. Ik nam het af en vroeg haar dat niet te doen.

"Waarom?" vroeg mijn dochter.

"Omdat het op de grond heeft gelegen, je weet niet waar het geweest is, het is vies en vol met bacteriën" antwoordde ik.

"Op dat ogenblik, keek mijn dochter me aan met volle verbazing en vroeg, "Mama, hoe weet jij dat allemaal, jij bent zo slim."

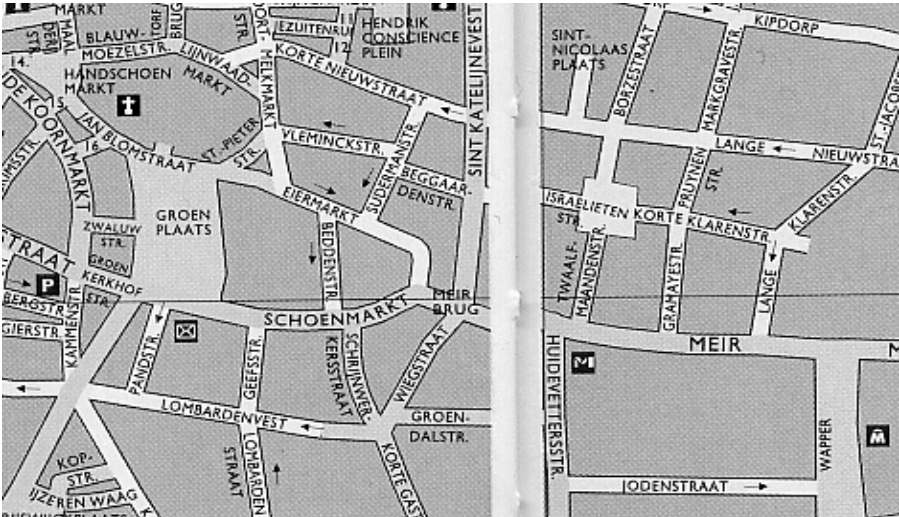
Ik dacht snel na. "Alle mama's weten die dingen. Het is op de Mama Test. Je moet het weten of ze laten je geen mama zijn."

We wandelden verder zonder nog iets te zeggen gedurende 2 of 3 minuten, maar je zag aan haar dat ze die nieuwe informatie aan het herkauwen was.

"OH... ik snap het!" juichte ze, "Dus als je voor de test niet slaagt dan moet je papa zijn."

Toeristisch-Recreatieve Informatie

ANTWERPSE STRAATNAMEN (Afllevering 15)

GROENPLAATS, Place verte

Rond de O.L.V. Kerk lag oudtijds het kerkhof, ook daar waar het nu *Handschoen-Lijnwaad- of Melkmarkt* heet. Maar naar die zijden was uitbreiding onmogelijk, daar men te dicht bij de oude rui lag en hare bebouwing. De groote plaats naar het Zuiden, werd om haar begroëing, ter onderscheiding met de andere deelen, het *gerskerkhof* of het groen kerkhof geheeten.

De begravingen hieken er op van af het dekreet van Jozef II in 1784. In 1804 geschiedde de heromvorming in een publieke “plaats”, die van nu tot 1815 *Place Bonaparte* hiet om weldra terug *Groen Kerkhof* of *Groenplaats* te heten.

EIERMARKT, Marché aux Œufs

Vanaf de Beddenstraat tot de Meirbrug was het de oudst gekende *Veemarkt* van Antwerpen. (*Apud plateam dictam veemerct*, testament Joannes Alleyn, 1307). In de tweede helft der XIVe eeuw wordt die markt overgebracht naar het plein aan de Preekheerenkerk en op onze oude plaats heet het nu *Corte Mere*, *Oude Veemerct*, en weldra, naar nieuwe bestemming, *Hoendermerct*, *Kiekenmerct* of *Eiermarkt*.

BEGAARDENSTRAAT en BEGAARDENGANG, rue des Beggards

Om die *Begaardenstraat* heeft het eenmaal gespoekt te Antwerpen! De eigendom der Begaarden lag tusschen de Beurs en het oude stadscentrum.

Eens de Vleminckxstraat getrokken (1550), waartoe men ook het aloude erf der Cellebroeders ontwijd had, werd het als voor de hand liggend dat men voortwerken zou in rechte lijn tot aan de Beurs. Maar hier was het vraagstuk veel lastiger: de kerk zelf stond in den weg. De zaak bleef hangend tot in de dagen van het Calvinisme. Bij den zoogeheten *religievrede* van 1579, werden penitentiebroeders en arme orders als ondienstig en strijdig met de beschaving, uit de stad gebannen. Die penitentiebroeders waren onze Begaarden. En de straat die er over getrokken werd, kreeg hun naam uit den mond des volks.

Na de herstelling door Farnese, kregen de Begaarden hun eigendom terug en ze vroegen uit dien hoofde om sluiting der straat. Dit werd hun geweigerd, maar een overeenkomst werd getroffen in 1591. Zuidwaarts de straat bouwden zij een nieuwe kerk en tot den hof, die noordwaarts de straat lag, bekwamen zij een toegang onder de straat door, die nog bestaat.

De Begaarden waren te Antwerpen voor 't minst sinds het begin der XVe eeuw. Het waren toen, naar hun regel, Franciscaansche Derdeordelingen, die zich echter noch toen, noch in de XVIe eeuw, aan het algemeen toezicht der Minderbroedersorde onderwierpen. Hun oorsprong zoals ook die van hun naam -beide hebben verwantschap met de Begijnen- stelt allerhande vraagstukken. Ze zouden van Brabantschen oorsprong zijn en gesticht zijn door Godfried met den Baard in 1128.

N.v.d.r. Vandaag is het Beggaardenstraat. Vraag ons niet waarom.

SUDERMANSSTRAAT

De huidige naam is ontstaan uit een historisch onderzoek dat tot valsche gissing voerde. De straat werd geopend door de Cellebroeders rond 1554. De Cellebroeders hadden hun nieuwen bouw betrokken in de *Cellebroedersstraat* (komt in een andere aflevering ter sprake) in 1550 en trachtten nu uit hun verlaten erf het meeste profijt te trekken. Zoo kwam er de “nyeustrate geheeten de Suerstrate” (1545). Soms schrijft men ook *Zuerstrate*. Van Suderman is er nooit sprake vóór de XIXe eeuw. Van waar de benaming *Suerstrate*? Wij weten er niets van en 't is een loutere gissing van Thys dat er “in de buurt” een

azijnhof mag geweest zijn dat tot den naam zou hebben aanleiding gegeven.

Hoe kwamen we nu tot *Suderman*? Willems haalt uit Diercxsens dat Henri Suderman, coopman van Almaengen, hier in 1346 de Cellebroeders met zijn goederen ha begiftigd. Verondersteld werd dan verder dat de Cellebroeders bij het trekken der nieuwe straat hun weldoener hadden herdacht.

Suderman is ons bekend door zijn stichtingen van de kloosters der Cellebroeders en der Zwartzusters, beide liefdadigheidsinstellingen, van het Vrouwenkeshuis of St. Jorishuis en van O.L.Vrouwe-convent of Aalmoezenhuis in de Cortesstrate (Schoenmarkt). In de akten des tijds is zijn naam geschreven Zuderman en Zuyderman.

PRUYNENSTRAAT

Burgemeester M. van der Heyden opende deze straat in 1546, maar hij genoot er niet van, want zijn vele grondspeculatiën, zijn bouwen en zijn weeldevertier hadden veel argwaan gewekt en onder zware verdenking stierf hij in 1549.

Maar in 1563 nam Christoffel Pruynen de financiële mogelijkheid der nieuwe straat op zich. Nieuwe rijke handelaar, bracht hij het tot stadsrentmeester in de jaren 1558-1562, om dan tesorier te worden (1563-1570). In 1570 sloeg hij om zijn ongelooflijke schulden op de vlucht, en de stad loofde een premie van 1000 gulden uit op zijn aanhouding. Zijn huizen en goederen werden in 1571-1572 rechterlijk verkocht. De stukken van zijn proces is het lijkigste procesfonds -men mag het op zichzelf een "fonds" heeten- van het Antwerps Stadsarchief. Dat hij vluchtte bij Alva's komst en aldus in ballingschap overleed is bezijden de waarheid.

KORTE en LANGE CLARENSTRAAT, rue des Claires

De *Korte Clarenstraat* in 1548 geopend hiet eerst *Oostborzestraat*. Haar huidige naam heeft ze later van de andere *Clarenstraat* gekregen.

De *Lange Clarenstraat* is de oude stadsgrens geweest, deze namelijk die men onder Jan II, rond het jaar 1300 meende te bevesten en te bemuren. Maar bij de woelingen in de steden en het verzet van den hertog die de stadsinkomsten -de maeltote- afschafte, bleef het werk half af liggen. Op de hoogte der *Clarenstraat* kwam er nooit meer dan een vest. Bij de stadsvergrooting onder Hertog Anthoenis (1410), verloor die vest hare militaire beteekenis en kon er vrij langs gebouwd worden. Van dan af hiet de straat de *Oude Vest*.

O.L.V. Medeverlosseres Hoek beide straten.

In 1546 kregen daar grond de eerste Antwerpsche vrouwen die zich, op initiatief of althans hoogste begunstiging van Isabella van Portugal, de gemalin van Philips den Goede, vereenigden om een klooster van Franciskaner zusters naar den regel van St Clara te stichten. Deze eersten waren rijke vrouwen die zich op het beoefenen van volmaakte armoede toelieden. Van daar den volksnaam *Arme Cleren*.

ISRAELIETENSTRAAT

Deze straat die de Beurs verbindt met de Kathelijnevest, werd getrokken in 1563, door Peeter van Wesenbeke en Dierick Hackaert op door hen aangekochte gronden. Het was niet hun eerste onderneming van dien aard. Nu bouwden ze op de gronden van de nieuwe straat twaalf huizen, die ze, reeksgewijze, noemden naar de twaalf stammen van Israël. Van daar dan de straatnaam.

Lou

Allerlei

Nederlands is voor buitenlanders moeilijk te leren, maar weten we ook waarom? Na het lezen van onderstaand gedicht is het u vast duidelijk.

Men spreekt van één lot, en verschillende loten,
maar 't meervoud van pot is natuurlijk geen poten.
Zo zegt men ook altijd één vat en twee vaten,
maar zult u ook zeggen: één kat en twee katen?
Laatst ging ik vliegen, dus zeg ik, ik vloog.
Maar zeg nou bij wiegen beslist niet: ik woog,
want woog is nog altijd afkomstig van wegen,
maar is dan 'ik voog' een vervoeging van vegen?
Wat hoort er bij 'zoeken'? Jazeker, ik zocht,
en zegt u bij vloeken dus logisch: ik vlocht?
Welnee, beste mensen, want vlocht komt van vlechten.
En toch is ik 'hocht' niet afkomstig van hechten.
En bij lopen hoort liep, maar bij kopen geen kiep.
En evenmin zegt men bij slopen 'ik sliep'.
Want sliep moet u weten, dat komt weer van slapen.
Maar fout is natuurlijk 'ik riep' bij het rapen.
Want riep komt van roepen. Ik hoop dat u 't weet
en dat u die kronkels beslist niet vergeet.
Dus: kwam ik u roepen, dan zeg ik 'ik riep'.
Nu denkt u: van snoepen, dat wordt dan 'ik sniep'?
Alweer mis, m'n beste. Maar u weet beslist, dat ried komt van raden,
ik denk dat u 't wist. Komt bied dan van baden?
Welnee, dat wordt bood.
En toch volgt na wieden beslist niet 'ik wood'.
'Ik gaf' hoort bij geven, maar 'ik laf' niet bij leven.
Dat is bijna zo dom als 'ik waf' hoort bij weven.
Zo zegt men: wij drinken en hebben gedronken.
Maar echt niet: wij hinken en hebben gehonken.
't Is moeilijk, maar weet u: van weten komt wist,
maar hoort bij vergeten nou logisch vergist?
Juist niet, zult u zeggen, dat komt van vergissen.
En wat is nu goed? U moet zelf maar beslissen:
hoort bij slaan nu: ik sloeg, ik slig, of ik slond?
Want bij gaan hoort: ik ging, niet ik goeg of ik gond.
En noemt u een mannetjesrat nu een rater?
Dat geldt toch alleen bij een kat en een kater.
U ziet, onze taal beste dames en heren
is, net als ik zei, best moeilijk te leren!

oooooo

Belgische Krijgsmacht

UV

2 Gp CIS - Distributiecentrum
Grote Baan 111
9100 Sint - NIKLAAS
03/750.35.95

DE WAPPER

TWEEMAANDELIJKS
TIJDSCHRIFT

December 2008 - Januari 2009

Verantwoordelijke uitgever en
afzender:

Jan VINGERHOETS
Lange Kroonstraat 142
2530 BOECHOUT
Tel.: 03/4806101

E-mail:
jan.vingerhoets@skynet.be

Redactie: L. Vranckx
Buizegemlei 66
2650 Edegem
Tel: 03/4572446

E-mail:
leo.vranckx@skynet.be